

Довбня М. Ксиларієві гриби (Xylariales Nannf.) Національного природного парку «Яворівський» // Матеріали XVI Міжнародної наукової конференції студентів і аспірантів «Молодь і поступ біології» (Львів, 27–29 квітня 2020 р.), 2020. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – С. 54-55.

Довбня М.

КСИЛЯРІЄВІ ГРИБИ (XYLARIALES NANNF.)
НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ЯВОРІВСЬКИЙ»
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна
e-mail: mr.maus2509@gmail.com

Dovbnya M. Xylariales representatives from the Yavorivskyi National Nature Park // Proceedings of XVI International scientific conference for students and PhD students “Youth and Progress of Biology” (Lviv, April, 27-29, 2020), 2020. – Lviv: LNU. – P. 54-55. — Yavorivskyi NNP (Yavoriv district, Lviv region) was founded in 1998 to protect the natural complexes of the Ukrainian Roztochchia. New data about 17 species of fungi from National Park, collected in October 2019, are presented.

Карпати та Розточчя є осередками найбільшого різноманіття грибів в Україні. Національний природний парк «Яворівський» (Яворівський р-н Львівської області), був створений у 1998 р. на базі Яворівського ландшафтного парку та прилеглих до нього територій з метою збереження природних комплексів Українського Розточчя.

Мікологічні дослідження у цій місцевості були розпочаті польськими вченими наприкінці XIX – початку XX ст. Матеріали з Українського Розточчя лягли в основу низки спеціалізованих дисертаційних робіт: І.В. Базюк-Дубей (агарикоїдні гриби) та М.П. Пирогов (лишайники та ліхенофільні гриби). Інформація про знахідки певних видів грибів Розточчя представлена в роботах О.Ю. Акулова, В.П. Гелюти, В.В. Кузуб (Джаган), Д.В. Леонтьєва, Н.І. Павлюк та ін. Незважаючи на це, вивченість грибів польської частини Розточчя значно випереджає таку для української. Згідно з монографією «Roztocze – przyroda i człowiek» (2015), мікобіота Розточчя нараховує 1618 видів. При цьому, для польської частини регіону відомо 1357 видів, а для української – 695.

Нижче представлено результати визначення зразків ксиларієвих грибів (Xylariales Nannf., Ascomycota Caval.-Sm.), що були зібрані у жовтні 2019 р. О.Ю. Акуловим, доцентом кафедри мікології та фітоімунології Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Переважна більшість відомих видів ксиларієвих грибів плодоносить на мертвій деревині, але сучасні дослідження показали, що часто вони колонізують ще живі рослини, але протягом тривалого часу розвиваються в них безсимптомно, як ендотрофи.

В результаті обробки гербарних матеріалів нами було ідентифіковано 17 видів ксиларієвих грибів, що є представниками п'яти родин.

Родина Hypoxylaceae DC представлена видами: *Hypoxylon fuscum* (Pers.) Fr. (на *Alnus glutinosa* та *Corylus avellana*), *Hypoxylon fragiforme* (Pers.) J. Kickx f. (на *Betula pendula* та *Fagus silvatica*), *Hypoxylon howeanum* Peck (на *Fagus silvatica*), *Jackrogersella cohaerens* (Pers.) L. Wendt, Kuhnert & M. Stadler (на *Fagus silvatica*), *Jackrogersella multiformis* (Fr.) L. Wendt, Kuhnert & M. Stadler (на *Betula pendula* та *Cerasus sp.*).

Родина Diatrypaceae Nitschke включає види: *Diatrype stigma* (Hoffm.) Fr. (на *Betula pendula*), *Diatrype bullata* (Hoffm.) Fr. (на *Salix caprea*), *Diatrype decorticata* (Pers.) Rappaz (на *Fagus silvatica*), *Diatrypella favacea* (Fr.) Ces. & De Not. (на *Betula pendula*), *Eutypa spinosa* (Pers.) Tul. & C. Tul. (на *Fagus silvatica*), *Eutypa flavovirens* (Pers.) Tul. & C. Tul. (на *Betula pendula*) та *Eutypa leioplaca* (Fr.) Cooke (на *Acer sp.*);

Родина Xylariaceae Tul. & C. Tul. включає види: *Xylaria longipes* Nitschke (на *Fagus silvatica*), *Xylaria hypoxylon* (L.) Grev. (на *Quercus robur*), *Rosellinia corticium* (Schwein.) Sacc. (на *Quercus robur*);

Родина Graphostromataceae M.E. Barr, J.D. Rogers & Y.M. Ju представлена одним видом *Biscogniauxia nummularia* (Bull.) Kuntze (на *Fagus silvatica*);

Родина Lopadostomataceae Daranag. & K.D. Hyde представлена видом *Lopadostoma turgidum* (Pers.) Traverso (на *Fagus silvatica*);

Роботу виконано під керівництвом О.Ю. Акулова, к.б.н., доцента кафедри мікології та фітоімуннології Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.